

PETEK – Tista, ki je most

Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« In Jezus ji je dejal: »Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.« Njegova mati je rekla strežnikom: »Kar koli vam reče, storite.« Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev za judovsko očiščevanje; držali so po dve ali tri mere. Jezus jim je rekel: »Napolnite vrče z vodo!« In napolnili so jih do vrha. Nato jim je rekel: »Zajemite zdaj in nesite starešini!« In nesli so mu. Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli –, je poklical ženina in mu rekel: »Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim, ti pa si dobro vino prihranil do zdaj.« Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj in razodel svoje veličastvo in njegovi učenci so verovali vanj. Potem je šel dol v Kafarnáum in z njim njegova mati, njegovi bratje in njegovi učenci; in tam so ostali nekaj dni. (Jn 2,1–12)

Vzpostavite in gojite **osebni dialog** z Jezusom Kristusom, v veri. Spoznavajte ga **s pomočjo branja evangelijev** in *Katekizma Katoliške Cerkve*, pogovarjajte se z njim v molitvi, zaupajte mu, saj vas ne bo nikoli izdal! (Papež Benedikt XVI.)

»Pokaži nam Jezusa!« S to prošnjo Mariji zaključimo naš teden. Ta prošnja nas spremlja nazaj v naše vsakdanje življenje. In vemo, da Marija usliši našo prošnjo: zares, kadar koli pogledamo Marijo, nam pokaže Jezusa. Tako moremo najti pravo pot, hoditi po njej korak za korakom, polni mirnega veselja, da pot vodi v svetlobo, v veselje večne ljubezni.

Petek. Verjetno si že ugotovil, da je petek poseben dan. Hkrati osebno zahteven in zelo doživet. Težko si je vzeti čas za kapljico, toliko vtisov in občutkov je v tebi. Ampak če si si vzela čas tudi danes, si dovolj močan v sebi, da si ga vzameš tudi v dolini. Naj ti bo to v izziv do prihodnje Uskovnice.

♦ Kako te je ta teden zaznamoval? Spomni se na vse odnose, ki si jih živel te dni, na vse čudovite in tudi manj lepe trenutke. Kaj ti je najbolj ostalo v spominu? Si kdaj pomislil, da bi se Bogu zahvalil za vse odnose, ki ti jih je podaril? Tudi za odnos z njim samim?

♦ Kakšni so tvoji sklepi za naprej? Zapiši si vsaj enega, najpomembnejšega. Kaj boš storil, da ga uresničiš?

♦ Kakšen je tvoj odnos z Bogom? Verjameš, da je živ, da je vedno s teboj, da se mu lahko zaupaš, mu potožiš? Verjameš, da prav ta trenutek in vedno čaka, da prideš k njemu in začneš osebni odnos z njim? Verjameš, da te bo vedno sprejel nazaj in se veselil tvoje vrnitve – kot Usmiljeni oče iz današnjega odlomka – ne glede na to, kako daleč stran si zašel?

♦ Kot odnos s prijateljem in družino je tudi odnos z Bogom potrebno negovati. Se ti ne zdi, da se s prijateljem oddaljita, če se dlje časa ne srečata, pogovarjata, če nista iskrena drug z drugim? To velja tudi za odnos z Bogom. Kaj lahko storiš za boljši odnos z njim? Naštej vsaj 5 stvari in premisli, kaj boš po vrnitvi domov storil za boljši odnos z Bogom.

♦ Kaj meniš, kaj je vir, iz katerega črpaš moč, da postaneš kakor Marija za druge? Kako si tudi ti lahko most do Jezusa za druge? Ko moliš vsakdanje molitve, ko se trudiš za premišljevanje Božje besede, postajaš podoben Mariji. Zatekanje k Mariji prinaša velike milosti. To si lahko zaslutil iz današnjega pogovora v skupini. Si želiš, da bi tudi ti doživel milosti, ki jih prinaša rožni venec, da bi to po tej molitvi izprosil milosti za mnoge potrebe tega sveta? Pomisli, kateri Marijin vzklik te spremlja v trenutkih preizkušnje? Se zavedaš moči tega vzklika, ki te varuje pred hudim duhom. Pomisli na preprosto

♣ Duhovni premislek:

Veliko čudežev mora narediti človek, da preživi dan. Gledam očete in mame, gledam toliko požrtvovalnih ljudi, gledam – koliko čudežev. Skrbijo za otroke, za starše, za bolnike, za onemogle. Strežejo, zdravijo rane, jih obvezujejo, poslušajo, se zanimajo za ljudi, zdržijo pritiske in napade sebičnosti in zla, izganjajo hude duhove s potrpljenjem in odpuščanjem, premagujejo sovraštvo z ljubeznijo – in upajo, upajo preko upanja. In zdržijo pod to težo, ne da bi se zgrudili ali zlomili pod njo. Pa vendar se zgodi tudi to.

Mnogo, ampak res mnogo ljudi pride k spovedi z ugotovitvijo, da so živčni, napeti, da se pretirano jezijo na svoje domače, ponavadi zaradi malenkosti, kdaj celo brez razloga. Tako s svojo napetostjo ranijo svoje najbližje. Skupaj ugotovimo, da so preutrujeni. Čudeži, ki so jim nekoč uspevali, jim ne uspevajo več.

Danes beremo o Jezusovem napornem delavniku. O delavniku, polnem čudežev. Podobnih čudežev, kot jih dela mnogo ljudi. Kakor vsak oče in vsaka mati je nežno pristopal k ljudem, se zanje zanimal, kot duhovnik je mnogim pomagal, kot zdravnik mnoge ozdravil, kot prijatelj jih je potolažil, kot človek je vsakega sprejel in mu dal svoj čas in pozornost.

Od kod njemu ta moč, s katero je delal vse te čudeže? »*Navsezgodaj, ko je bilo še čisto temno, je vstal, se odpravil ven na samotni kraj in tam molil*« (Mr 1,35). Izvir njegove moči je bil ta samotni kraj, ta tišina, ta njegova puščava, v kateri mu je govoril Oče.

To je tudi izvir naše moči.

Dan je za nas pretežak, da bi ga nosili sami. Življenje je pretežko, da bi ga nosili sami. In če smo sitni in napeti in živčni, je to signal, klic, opomin, naj vendar nehamo nositi sami. Naj pustimo Očetu, naj nam pomaga nositi. Vzeti si vsak dan čas zase je nujnost, ne luksuz. Vzeti si čas, ko se preprosto pustiš imeti rad, in pustiti, da te Bog ozdravi, ti prisluhne, ti odpusti.

*Nekomu moraš nasloniti roko na ramo,
da se, lačna, nasiti bližine,
nekomu moraš, moraš,
to je kot kruh, kot požirek vode,
moraš dati svoje bele oblake,
svoje drzne ptice sanj,
svoje plašne ptice nemoči
– nekje vendar mora biti zanje
gnezdo miru in nežnosti –,
nekoga moraš imeti rad. (Ivan Minatti)*

To je pomemben čas. Kajti vsi moji odnosi se hranijo iz tega odnosa. Vanje bom namreč vedno prinašal to, kar se dogaja v odnosu z mojim Bogom. Moja ljubezen se hrani v njegovi ljubezni do mene, moja potrpežljivost se uči ob njegovi potrpežljivosti z menoj, moje odpuščanje ob njegovem odpuščanju.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

31. UT 2016 – Tvoj odgovor?

31. UT 2016 – Tvoj odgovor?